

ΚΑΝΩΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΑΝΤΙΠΑΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΠΕΡΓΑΜΟΥ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΟΣ

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΜΕΤΑΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΥΤΟΥ ΜΝΗΜΗΣ

Προσημειώσεις: Τους αναγινώσκοντας ἢ ψάλλοντας τὸν ἱερὸν τοῦτον Κανὸνα δεῖ εἰδέναι, ὅτι:

Ἐν τῷ πρώτῳ τροπαίῳ ἐκάστης ᾠδῆς δέονται οἱ πιστοὶ πρὸς τὸν Ἅγιον.

Ἐν τῷ δευτέρῳ δέεται ὁ Ἅγιος πρὸς τὸν Κύριον.

Ἐν τῷ τρίτῳ ἀποκρίνεται ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἅγιον.

Ἐν τῷ τετάρτῳ ἀπαντᾷ ὁ Ἅγιος πρὸς τοὺς δεομένους πιστούς.

Ἐν τῷ πέμπτῳ καταφεύγουν οἱ πιστοὶ πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Φέρει δ' ὁ Κανὼν τὴν Ἀκροστιχίδα ταύτην:

«Τῶ ΚΛΕΙΝῶ ΑΝΤΙΠᾶ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ἈΔΕΙ ΜΕΛΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ»

Καὶ ψάλλεται, ὡς καὶ ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν τοῦ Πάσχα, εἰς Ἦχον α'.

ᾠδὴ α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Οἱ πιστοὶ πρὸς τὸν Ἅγιον

Τὴν γενέθλιον ἡμέραν, ὦ Ἀντίπα πιστέ,
τῆς ἐναθλήσεώς σου, ἰδοὺ συνήλθομεν Ναῶ,
ἐορτάσαι πανοικί λαμπράν ἐορτήν·
Χριστὸν οὖν δυσώπησον, ἐλλαμφθῆναι τοὺς ἄδοντας.

Ὁ Ἅγιος πρὸς τὸν Κύριον

Ως ὑπέρλαμπρος ἡμέρα ἡ παροῦσα Χριστέ
τῆς Ἀναστάσεώς σου. Φωτὶ καταύγασον τῷ σῶ,
τοὺς τιμῶντας εὐλαβῶς ἐν πόθῳ αὐτήν,
καὶ δὸς τὰ αἰτήματα τῶν πιστῶς δεομένων σοι.

Ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἅγιον

Καθὼς οἶδας, ὦ Ἀντίπα, ὑπὲρ πάντων παθῶν
βούλομαι πάντας σῶσαι καὶ κοινωνοὺς τῶν δωρεῶν
καταστῆσαι ποθῶν, ἀνῆλθον σταυρῷ·
ἄλλ' οὗτοι ἀνάξιοι προστασίας τυγχάνουσιν.

Ὁ Ἅγιος πρὸς τοὺς πιστοὺς

Λόγος ὁ ἐνανθρωπήσας τοῦ Ἀνάρχου Πατρὸς
ἦλθεν ἀνθρώπους σῶσαι, τοὺς μετὰ πίστεως θερμῆς
καὶ ἐν ἔργοις καλοῖς, ὑμνοῦντας Αὐτόν.
Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἄξιοι χαρισμάτων ὑπάρχετε.

Θεοτοκίον

Οἱ πιστοὶ πρὸς τὴν Θεοτόκον

Επὶ σοὶ Παρθενομῆτορ, καταφεύγομεν νῦν
καὶ γοερῶς βοῶμεν. Ἴδοὺ Υἱός σου καὶ Θεὸς
καὶ Ἀντίπας ὁ πιστός, ἀφέστηκαν νῦν
μακρὰν ἡμῶν· πρόφθασον καὶ χαρὰν ἡμῖν βράβευσον.

Ῥδὴ γ'. Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν.

Οἱ πιστοὶ πρὸς τὸν Ἅγιον

Ι δε τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν
 Ἱερομύστα, Ἀντίπα μακάριε, καὶ μετανοίας καιρὸν
 δοθῆναι δυσώπει τὸν Χριστὸν
 ἡμῖν δεομένοις σου.

Ὁ Ἅγιος πρὸς τὸν Κύριον

Ν εὔσον τῇ δεήσει μου, Σωτήρ,
 καὶ μετανοίας καιρὸν αὔθις δώρησαι, τοῖς θρηνω-
 ὄτι εἰς τὸ σῶσαι τοὺς θνητούς, [δοῦσιν οἰκτρῶς,
 Λόγε, βροτὸς γέγονας.

Ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἅγιον

Ω ! πῶς ἀπετόλμησαν τανῦν
 οἱ καθ' ἐκάστην ψευδῶς ὑποσχόμενοι, ὡς μεταγνῶ-
 ἐλθεῖν πρὸ προσώπου μου αἰτεῖν [ναὶ καλῶς,
 λόγοις, τὴν διόρθωσιν.

Ὁ Ἅγιος πρὸς τοὺς πιστοὺς

Α " γε, νῦν, μετάνοιαν θερμὴν
 δι' ἔργων μᾶλλον ἢ λόγων ποιήσατε· ὁ γὰρ Δεσπότης
 βραβεύει τοὺς ἔργοις ἀγαθοῖς [Χριστὸς
 ἐπὶ γῆς βαδίζοντας.

Θεοτοκίον

Οἱ πιστοὶ πρὸς τὴν Θεοτόκον

Ν έα Κλίμαξ ὠφθης Μαριὰμ
 ὡς ἡ πάλαι πρὸς ὕψος ἀναβιβάζουσα, πρόφθασον
 εἰς βάθος ἐλθόντας τῶν κακῶν, [νῦν καὶ ἡμᾶς
 τάχος ἐλευθέρωσον.

ᾠδὴ δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Οἱ πιστοὶ πρὸς τὸν Ἅγιον

Τανῦν ἰκέσιον ᾠδὴν, ἐν κατανύξει καὶ κλαυθμῷ
 μάρτυς τοῦ Θεοῦ στεφηφόρε,
 τῷ. Λυτρωτῇ προσάγομεν, ἐν στεναγμοῖς καὶ δάκρυσι,
 σήμερον σωτηρία ἐφάνη·
 αὐτὴν μετάδος ἡμῖν, τοῖς ἰκετεύουσι.

Ὁ Ἅγιος πρὸς τὸν Κύριον

Ιδοὺ παρέστηκα, Σωτήρ, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἐξαιτῶν
 ἄφες παραπτώματα πάντα
 τῶν δεομένων δούλων σου μετανοούντων σήμερον·
 σὺ γὰρ καὶ ἔπαθες, Λόγε,
 ἵν' ἀναστὰς χαρίσῃ πᾶσι τὴν ἄφεσιν.

Ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἅγιον

Πᾶσιν εἰρήνην χορηγῶ, υἰοθεσίαν καὶ χαρὰν
 ὅταν μεταγνώσιν ἐγκαίρως
 ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πράξωσιν ἔργα ἀρετῆς, ἀγάπης τε·
 οὗτοι δὲ σωτηρίαν αἰτοῦσι,
 ὅτι ἀνέστην· ἄλλ' ἔργον οὐ δεικνύουσι.

Ὁ Ἅγιος πρὸς τοὺς πιστοὺς

Απὸ τῆς θείας φυλακῆς πᾶσιν ὑμῖν ἀντιβοῶ·
 δεῦτε εἰς μετάνοιαν πάντες
 καὶ ἔργα κατανύξεως ἐπὶ τῆς γῆς ἐργάσασθε·
 ἄλλως οὐκ ἔστιν ὅλως
 τῆς σωτηρίας τυχεῖν καὶ τῆς ἀφέσεως.

Θεοτοκίον

Οἱ πιστοὶ πρὸς τὴν Θεοτόκον

Τὴν Ἀειπάρθενον Ἄγνην καὶ ἐκλεκτὴν περιστεράν
 πάντες ἐκτενῶς δυσωποῦμεν.
 Ἐνίσχυσον, Πανάχραντε, εἰς ἔργα ἡμᾶς πίστεως
 σήμερον, ἵνα τύχωμεν, Μῆτερ,
 τῶν ἀγαθῶν, τῆς τοῦ Υἱοῦ Σου Ἀναστάσεως.

ᾠδὴ ε΄. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

Οἱ πιστοὶ πρὸς τὸν Ἅγιον

Ορθρίζοντες ὄρθρου βαθέος
μετὰ δακρύων τοὺς ὕμνους προσάδομεν, στεφηφόρε·
ἐκτενωῶς δεόμενοι τῷ ἐκ τοῦ τάφου σήμερον
πᾶσι ζωὴν χορηγήσαντι.

Ὁ Ἅγιος πρὸς τὸν Κύριον

Δεσπότης ὢν πάντων οἰκτίρμον,
τοὺς κατανύξει τοὺς ὕμνους σοι ψάλλοντας ἱκετεύω,
εὐμενωῶς δεχόμενος, τὴν σωτηρίαν δώρησαι
ταύτην ποθοῦντας, Φιλάνθρωπε.

Ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἅγιον

Εγήγερμαι, ἵνα τοῖς πᾶσι
υἱοθεσίαν καὶ δόξαν δωρήσωμαι τοῖς ἀνθρώποις,
σωτηρίαν, ἄφεσιν, τοῖς μετὰ πόθου πάντοτε,
πίστει θερμῇ προσιοῦσί μοι.

Ὁ Ἅγιος πρὸς τοὺς πιστοὺς

Υμνεῖτε διηνεκῶς τὸν Σωτῆρα
καὶ μετὰ φόβου καὶ πόθου αἰτεῖτε ὅπως παράσχη,
ἱλασμόν καὶ ἄφεσιν καὶ βίου ἐπανόρθωσιν,
φύσει γὰρ πέλει φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον

Οἱ πιστοὶ πρὸς τὴν Θεοτόκον

Τιμῶμέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,
καὶ μετὰ πάντων Ἁγίων δοξάζομεν τὸν Υἱόν Σου,
τὸν ἀφράστως σήμερον ἡμᾶς ἐλευθερώσαντα,
πάσης κακίας τοῦ δράκοντος.

Ῥδὴ σι'. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Οἱ πιστοὶ πρὸς τὸν Ἅγιον

Ε δόθῃς ἐν τοῖς δεινοῖς βοηθὸς
καὶ συνήγορος πεσόντων εἰς βάθος,
Ἄντίπα· διὸ εὐδόκησον νῦν,
καταπέμψασθαι, πᾶσιν ἄφεσιν ἡμῖν
δεομένων σοι πίστει.

Ὁ Ἅγιος πρὸς τὸν Κύριον

Ρημάτων σου μεμνημένος Σωτῆρ
νῦν προσέρχομαι θερμῶς ἱκετεύων·
ἀπόδος τοῖς προσιοῦσι πιστοῖς
τὰ αἰτήματα. Σὺ γὰρ εἶπας, Ἄγαθέ,
ὁ αἰτῶν σοι λαμβάνει.

Ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἅγιον

Οσίως διαπεράσας τὸ ζῆν
κατηξίωσαι μοναῖς ἀκηράτοις
Ἄντίπα· ἄλλ' οἱ δεόμενοι νῦν
οὐκ ἐπόθησαν ἔργα ἀγάπης, ἀρετῆς
καὶ ψυχῶν σωτηρίαν.

Ὁ Ἅγιος πρὸς τοὺς πιστοὺς

Ναῶ μου συναθροισθέντες ὑμεῖς,
καὶ τὴν ἄφεσιν θερμῶς ἐξαιτοῦντες,
ἀγνεΐα καταλαμπρύνετε νῦν
τὰς ψυχὰς ὑμῶν· ὡς ἂν τύχητε τρανῶς
τῆς ἐκ τάφου συγγνώμης.

Θεοτοκίον

Οἱ πιστοὶ πρὸς τὴν Θεοτόκον

Αγία Σὺ τῶν Ἁγίων Θεοῦ
καὶ κειμήλιον, Ἄγνη, σωτηρίας
μετάδος ταύτην ἡμῖν, Μαριάμ.
Ὅν γὰρ ἔτεκες καὶ ἐώρακας Σταυρῶ
ἐξανέστη τοῦ τάφου.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Οἱ πιστοὶ πρὸς τὸν Ἅγιον

Δαιμόνων πανουργίας ἐκλύτρωσαι, Ἀντίπα μακάριε,
πάντας τοὺς πιστοὺς καὶ τῷ Κυρίῳ συνδεσμῶν
ἐντολὰς αὐτοῦ πράττειν ἐνίσχυσον·
ὡς μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ὁ Ἅγιος πρὸς τὸν Κύριον

Εκτείνας, Παντοδύναμε, χειρὰς σου, Χριστέ πολυέλεε,
στῆσον τὴν ἰσχύν, τοῦ ἀλλοτρίου καὶ ποιεῖν
τὸ θέλημά σου τοὺς νῦν ἰκετεύοντας
ἐνδυνάμωσον· ὡς αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερέν-
[δοξος.

Ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἅγιον

Ιδοὺ νῦν ἐκ τοῦ τάφου ἐγήγερμαι, τοῦ πλάνου τὰ ἔνεδρα
λύσαι ὡς Θεὸς καὶ χορηγήσαι τοῖς θνητοῖς
ἐξουσίαν, Ἀντίπα, καὶ δύναμιν·
ὁ θέλων ἐπιτυχεῖν προσελθέτω· ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος.

Ὁ Ἅγιος πρὸς τοὺς πιστοὺς

Μεγάλης δωρεᾶς τε καὶ χάριτος, ἰδοὺ ἤξιώθητε·
δεῦτε ἐν χαρᾷ καὶ κατανύξει ἱερᾷ
πρὸς Χριστοῦ ἐξουσίαν αἰτήσασθε,
τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ κατασβέσαι· Θεὸς γὰρ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον

Οἱ πιστοὶ πρὸς τὴν Θεοτόκον

Ετύχομεν, Παρθένε Θεόνυμφε, καινῆς ἀναπλάσεως
καὶ τῶν δωρεῶν τοῦ ἀναστάντος ἐκ νεκρῶν·
μητρικῶς νῦν αὐτὸν καθικέτευσον,
δοθῆναι τοῖς ταπεινοῖς ἡμῖν πᾶσι, νικᾶν καὶ ἀνδρίζεσθαι.

ᾠδὴ η΄. Αὕτη ἡ κλητή.

Οἱ πιστοὶ πρὸς τὸν Ἅγιον

Λόγους σου σεπτέ, Ἱεράρχα Κυρίου,
φυλάζωμεν οἱ πάντες ἐν τῇ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ.
Λυτρωτῆ πρόσπεσον καὶ δωρήσῃται ἡμῖν τὸν παράδεισον,
ἵν' εὐλογοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Ἅγιος πρὸς τὸν Κύριον

Οεἰς τὴν ζωὴν καὶ μὴ θάνατον Λόγε,
καλέσας τοὺς ἀνθρώπους καὶ χορηγῶν τὴν εἰρήνην·
τῶν πιστῶν τὴν εὐχὴν καὶ παράκλησιν θερμῶς νῦν ἐκ-
καὶ σὲ εὐλογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. [πλήρωσον.

Ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἅγιον

Σῶσαι τοὺς βροτούς, ὦ Ἀντίπα, ἐπέστην·
νῦν δ' ἄφεςιν πταισμάτων ἐξαναστάς ἐκ τοῦ τάφου,
χορηγῶ τοῖς πιστοῖς, τοῖς τὴν μνήμην σου τιμῶσι καὶ
Θεὸν τοῦ Ἀντίπα ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας. [ᾄδουσι :

Ὁ Ἅγιος πρὸς τοὺς πιστοὺς

Ιδε ἡ πληθὺς τῶν τιμώντων με πόθῳ
καὶ λάβε τοὺς στεφάνους ὑπομονῆς· καὶ ἀνδρίζου
ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ, χορηγήσαντί σοι νῦν τὴν συγχώρησιν,
δεῦρ' ἴθι καὶ αἶνει αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Οἱ πιστοὶ πρὸς τὴν Θεοτόκον

Αὕτη ἡ κλητή, Θεοτόκε, ἡμέρα
ἡμῶν τῶν ἐπταικότων, ἐν ἣ χαρὰν καὶ εἰρήνην,
ὁ Υἱὸς Σου δωρεῖ δι' Ἀντίπα, τοῦ κλεινοῦ ἡμῶν φύλακος.
Αὐτὸν εὐλογοῦμεν, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Φωτίζου, φωτίζου.

Οἱ πιστοὶ πρὸς τὸν Ἅγιον

Καὶ λόγοις καὶ ἔργοις, σὲ μεγαλύνομεν κλεινέ,
Ἱεράρχα Περγάμου, Ἀποστόλων σύσκηνε·
δέχου τανῦν, ὦ Ἀντίπα, ἡμῶν,
ὕμνους χαρᾶς καὶ εὐχαριστίας,
ὅτι σοῦ χάριν ἐσώθημεν.

Ὁ Ἅγιος πρὸς τὸν Κύριον

Ω! Πάσχα τὸ μέγα, σήμερον γέγονας Σωτήρ·
καὶ γὰρ πάλιν ἐφάνης, συμπαθής, φιλόανθρωπος,
Πρόσδεξαι νῦν τῶν ψαλλόντων ἐν γῆ,
τὴν προσευχὴν ἐν ἀγαλλιάσει,
κάμοῦ, Χριστέ, τὴν προσκύνησιν.

Ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἅγιον

Βραβεύω, Ἀντίπα, τοὺς μετὰ πίστεως θερμῆς,
καὶ ἀγνότητι βίου ἐπὶ γῆς βαδίζοντας·
ἅπαντες οὖν οἱ τιμῶντές σε νῦν,
καὶ σὺν Πατρὶ, Πνεύματι ὕμνοῦντας
Μέ, ἐν φωτὶ πορευέτωσαν.

Ὁ Ἅγιος πρὸς τοὺς πιστοὺς

Οκόπος καὶ μόχθος, οὐχ εἰς κενὸν διέδραμε·
ὁ Σωτήρ γὰρ τοῦ κόσμου καὶ ὁ μόνος εὐσπλαγχνος,
δέδωκε νῦν τὴν συγγνώμην ὑμῖν·
πλὴν καὶ ὑμεῖς, ἅπαντα τὸν βίον,
ἐν μετανοίᾳ διάγετε.

Θεοτοκίον

Οἱ πιστοὶ πρὸς τὴν Θεοτόκον

Συμφώνως ἐν ὕμνοις εὐχαριστοῦμέν σοι, Ἄγνή,
ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς γὰρ καὶ ἡμῶν ὁ Κύριος,
πάντας ἡμᾶς κατηξίωσε νῦν
τῆς Οὐρανῶν, θείας βασιλείας,
μετὰ Ἀντίπα τοῦ μάρτυρος.